

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ
ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΗΤΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΕΙΣΑ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ
ΕΝ ΕΤΕΙ ΣΩΤΗΡΙΩ 1978^α
ΥΠΟ ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΤΟΥ ΣΙΜΩΝΟΠΕΤΡΙΤΟΥ
ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ Α' ΙΟΥΝΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΝΥΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ
ΠΡΟΝΟΙΑ
ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΕΑΣ ΚΡΗΝΗΣ
ΚΑΙ ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ
ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 2017

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΗΔΟΣΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ
ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΗΤΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΕΙΣΑ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ
ΕΝ ΕΤΕΙ ΣΩΤΗΡΙΩ 1978^ο
ΥΠΟ ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΤΟΥ ΣΙΜΩΝΟΠΕΤΡΙΤΟΥ
ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ Α' ΙΟΥΝΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΝΥΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ
ΠΡΟΝΟΙΑ
ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΕΑΣ ΚΡΗΝΗΣ
ΚΑΙ ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ
ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 2017

© Ίερά Μητρόπολις Νέας Κρήνης και Καλαμαριᾶς
Μητροπολίτου Χρυσάνθου Ι, Τ.Κ. 55 132
Τηλ. 2310-481.810, 481.811, Fax 2310-451.588

Ἔκδοσις Α' 2017

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ/νσεις: Ιωάννου Γενναδίου 14 - 115 21, Αθήναι
Τηλ. 210-72.72.204, Fax 210-72.72.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

Πρωτ. 4790
Αριθμ.
Διεκπ. 2676

Αθήνησι 9^η Δεκεμβρίου 2016

Πρός
τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς κ. Ίουστίνον
Εἰς Καλαμαριάν

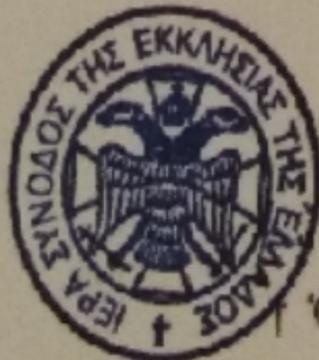
Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Συνοδικῆ Ἀποφάσει, ληφθεῖσα ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς 8^{ης} μηνὸς Δεκεμβρίου 2016, καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1444/7.10.2016 ὑμετέρου ἐγγράφου, περὶ ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς συμπληρωματικῆς Ἱερᾶς «Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μάρτυρος Ἰουστίνου, τοῦ Ἀπολογητοῦ καὶ Φιλοσόφου», τῆς ποιηθείσης ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, ὑπὸ τοῦ Ὁσιολογιωτάτου Ἱερομονάχου Ἀθανασίου τοῦ Σιμωνοπετρίτου, Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι κατόπιν καὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 44/28.11.2016 εἰσηγήσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου, ἐγκρίνεται ἢ ὡς εἴρηται Ἱερὰ Ἀκολουθία, ἵνα ψάλληται ἐπ' Ἐκκλησίαις ἐν ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις, ὡς καλῶς ἔχουσα, καθ' ὅσον οὐδὲν τὸ ἀπᾶδον πρὸς τε τὰ δόγματα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας περιέχεται ἐν αὐτῇ.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως κατὰ τὴν τάξιν ὑποβάλητε πέντε (5) ἀντίτυπα τῆς ἐκδοθησομένης ἀνωτέρω Ἱερᾶς Ἀκολουθίας διὰ τὸ Ἀρχεῖον τῆς ὡς ἄνω Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

Ἱ. Αἰθωνῶν Σεβασμιότητος β', Πρόεδρος

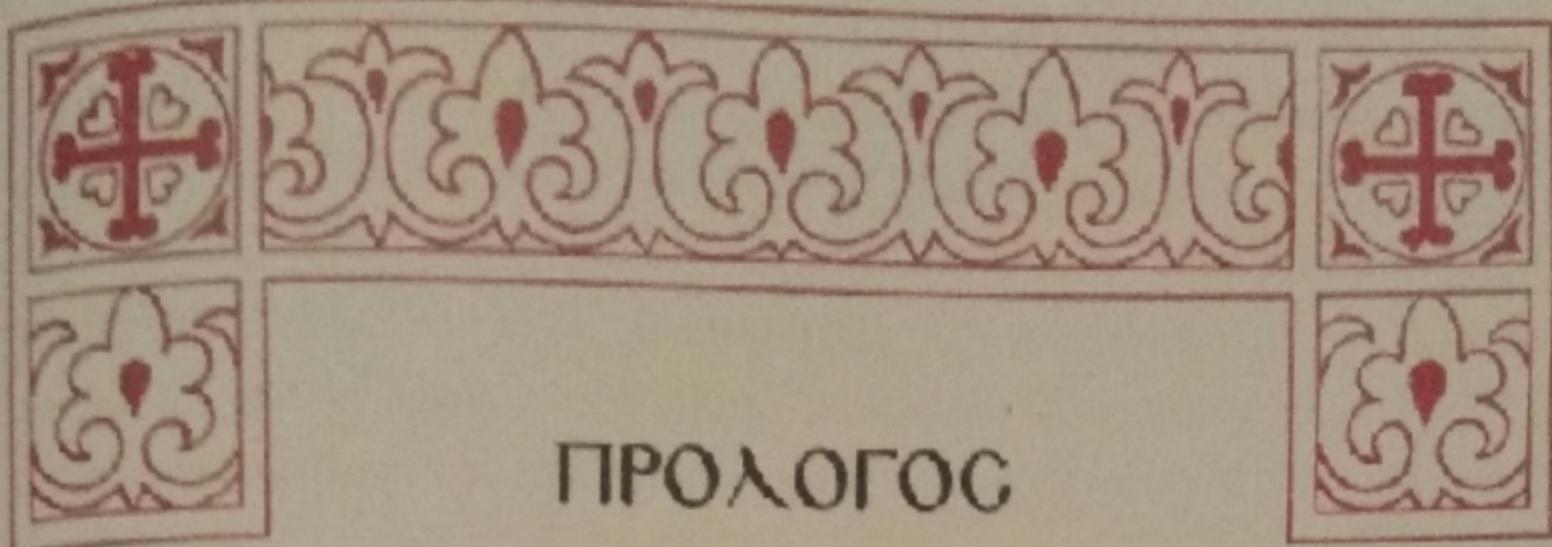
Ὁ Αρχιεπίσκοπος
Μεθώνης Κλήμης
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Κοινοποιήσεις:
Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν
Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου

Τῷ νέῳ Ἀπαλαγητῇ
τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας
Ἀοιδίμῳ Μητροπολίτῃ Φλωρίνης
κυρῷ Αὐγουστίνῳ Καντιώτῃ
εὐλαβῶς ἀφιεροῦται

(Διά χειρός άγιογράφου Χρήστου Καραπάλη).

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μὲ τὸν Ἅγιο Ἰουστῖνο, τὸν φιλόσοφο, ἀπολογητὴ καὶ μάρτυρα, συνδέθηκα ἰδιαίτερος τὴν ἡμέρα τῆς Μοναχικῆς μου Κουρᾶς, κατὰ τὴν ὁποία ἔλαβα τὸ ἱερὸ ὄνομά του. Τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ὁ μακαριστὸς καὶ ἐν οὐρανοῖς ἀγαλλόμενος Μητροπολίτης Φλωρίνης κυρὸς Αὐγουστῖνος Καντιώτης, ὁ καὶ κείρας με, μοῦ χάρισε τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου, λέγοντάς μου ὅτι ἐπέλεξε νὰ μοῦ δώσει τὸ ὄνομα Ἰουστῖνος γιὰ δύο λόγους. Ὁ πρῶτος, διότι θαύμαζε, τιμοῦσε καὶ ἀγαποῦσε ἰδιαίτερος τὴν Ἱερὰ Χορεία τῶν Ἀπολογητῶν. Ὁ δεύτερος, διότι ἤθελε νὰ τιμήσει τὸν σύγχρονο Σέρβο Ἀπολογητὴ, Μακαριστὸ Ἀρχιμανδρίτη Ἰουστῖνο Πόποβιτς, μὲ τὸν ὁποῖον συνυπηρξάν, ὡς συμφοιτητές, στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ὅπως ἦταν φυσικό, ὁ Ἱερὸς Χορὸς τῶν Ἀπολογητῶν καί, ἰδιαίτερος, οἱ μορφές τῶν δύο Ἰουστίνων, τοῦ ἀρχαίου καὶ τοῦ νέου, σημάδεψαν τὴν ἱερατικὴ μου πορεία.

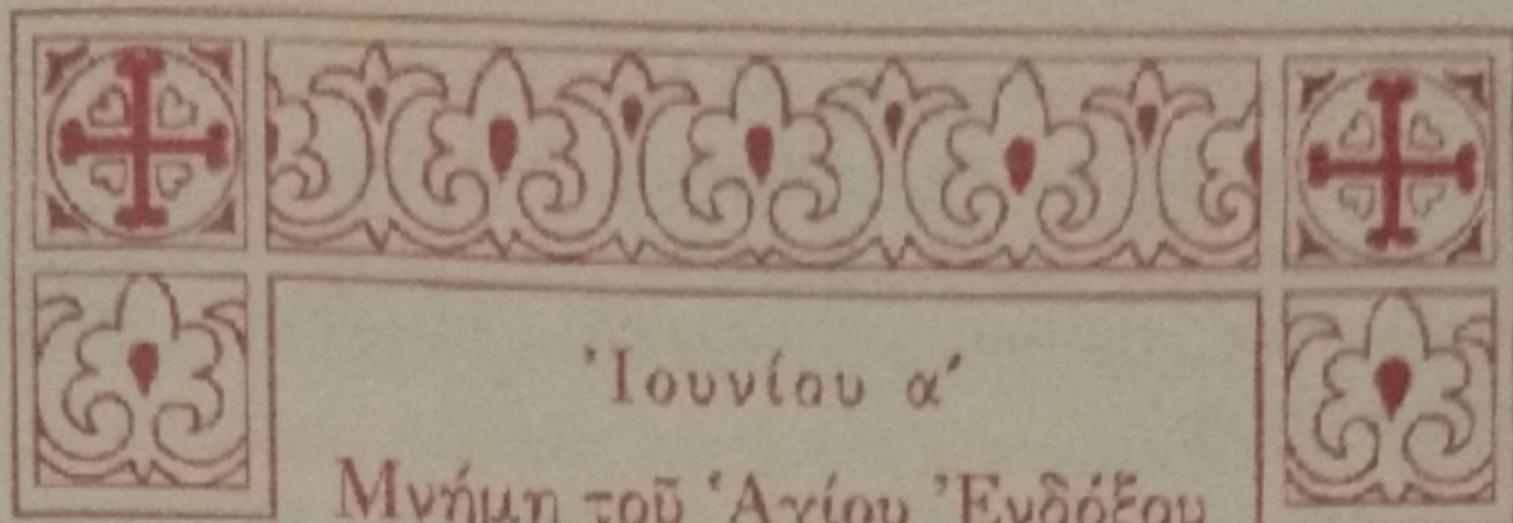
Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν πρώτη ἐπέτειο τῶν ὀνομασθηρίων μου διεπίστωσα ὅτι ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἰουστίνου ἦταν ἐλλιπής, γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἀπευθύνθηκα στὸν πολυσέβαστο, φιλάγιο καὶ φιλακόλουθο Ὑμνογράφο τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, Ἱερομόναχο Ἀθανάσιο Σιμωνοπειρίτη, καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ προβεῖ στὴ συμπλήρωση τῆς Ἀκολουθίας, πράγμα τὸ ὁποῖο μὲ χαρὰ ἔπραξε. Στὴ συνέχεια παρεκάλεσα τὴ Διεύθυνση τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπως προβεῖ στὴν ἐκδοσὴ τῆς ἐν λόγῳ Ἱερᾶς Ἀκολουθίας, δαπάναις μου, ἡ ὁποία καὶ εὐχαρίστως ἐπραγματοποίησε τὴν ἐπιθυμία μου αὐτή.

Τὴν ἔκδοσιν ἀφιερῶνω εὐγνωμόνως στὴν ἱερὰ μορφή τοῦ συγχρόνου Ἀπολογητοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης κυροῦ Αὐγουστίνου Καντιώτου, γιὰ ὅσα μοῦ προσέφερε καὶ διὰ τὰ ὅποια θὰ εἶμαι ἐσαεὶ εὐγνώμων. Μοῦ δίδαξε τὴν ἀξία καὶ τὴ σημασία τῆς ἀπολογίας μέσα στὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Μιᾶς ἀπολογίας ποὺ ἐκκίνηση μὲν ἔχει τὴν ἀριστη θεολογικὴ σπουδὴ καὶ γνώση, ποὺ ὀριμάζει, ὅμως, καὶ καταξιώνεται ἐκκλησιαστικὰ μόνον ὅταν συνδέεται μὲ τὴν κάθαρση καὶ τὸν φωτισμὸ τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Κλείνοντας, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη νὰ ὑποβάλω τὰ σέβη μου καὶ νὰ εὐχαριστήσω ἐγκαρδίως τὸν Μακαριώτατο Πρόεδρο τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο, ὡς καὶ τὰ Σεπτιὰ μέλη αὐτῆς, γιὰ τὴν ἔγκριση ὑπ' αὐτῶν τῆς ἐκδιδομένης Ἱερᾶς Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου Ἰουστίνου.

Εὐχαριστῶ, τέλος, θερμὰ ὅλους ὅσοι ἐκοπίασαν γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, ἰδιαίτερος: τὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Θείας Λατρείας καὶ τὸν Πανοσιολογιώτατο Ὑμνογράφο τῆς Μ.Χ.Ε. Ἱερομόναχο Ἀθανάσιο Σιμωνοπετρίτη. Ἐπίσης, εὐχαριστῶ καὶ τὸν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη π. Πατρίκιο Καλεώδη, ὁ ὅποιος ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὴν παροῦσα ἔκδοσις. Καί, τέλος, ὅλους τοὺς ἀδελφούς τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

† Ὁ Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριᾶς
ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

Ἰουνίου α'

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἐνδόξου
Μάρτυρος

Ἰουστίνου

Τοῦ Ἀπολογητοῦ καὶ Φιλοσόφου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὴν Α' Στάσιν
τοῦ Α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου,
ιστῶμεν Στίχους ς' καὶ φάλλομεν
τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Υπομονὴν ἐν βασάνοις, καὶ καρτερίαν πολλήν,
εἰσδεδεγμένος πίστει, τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσω, τῇ
σῇ Μάρτυς ἐνστάσει, ὅθεν Χριστοῦ, ἀπολαύων τῆς δό-
ξης αἰεί, Αὐτὸν δυσώπει σωθῆναι τοὺς ἐπὶ γῆς, ἐκτε-
λοῦντάς σου τὴν μνήμην αἰεί.

Ως εὐσεβείας ὀπλίτης, καὶ στρατιώτης Χριστοῦ,
τὸ δυσσεβὲς ἐνθέως, τῶν τυράννων καθεῖλες, τῇ
σῇ Μάρτυς ἀθλήσει, ὅθεν Θεῷ, παρρησίᾳ παρίστασαι,
Αὐτὸν δυσώπει τρισμάκαρ ὑπὲρ ἡμῶν, Ἰουστίνε τῶν
τιμώντων σε.

Σὺ τὸ τρισήλιον σέλας, τοῦ ἀκηράτου φωτός, ἐν μακαρίᾳ λήξει, παριστάμενος Μάρτυς, πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῆς ἐν σοὶ περιλάμψεως, ἐναπολαύσοντάς τούτου μαρμαρυγῆς, ἀξιωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια. Τοῦ Μηναίου.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ἐτε, ἀγνωσίας ὁ κρυμός, πᾶσαν ἐπεκράτει τὴν κτίσιν, ταῖς ἐπηρείαις ἐχθροῦ, καὶ ἐθεραπεύετο, ἢ τῶν εἰδώλων πληθῦς, τότε ἔνδοξοι Μάρτυρες, προθύμῳ καρδίᾳ, ζέσει θείας πίστεως, τοῦτον ἐπαύσατε, πόθῳ ἐκκενοῦντες τὸ αἷμα, ὑπὲρ τοῦ τὸ ἴδιον αἷμα, ἐπὶ τὸν Σταυρὸν σαφῶς κενώσαντος.

Παίων, ὁ γενναῖος ἀθλητής, Λιβεριανὸς καὶ Χαρίτων, καὶ Χαριτῶ σὺν αὐτῷ, θεῖος, Ἰουστίνος τε, καὶ ὁ Εὐέλπιστος, καὶ Ἰέραξ ὁ ἔνδοξος, στολὴν ἐξ αἱμάτων, θεῖαν ἐπιχρώσαντες, καὶ στολισάμενοι, ἅμα τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων τῷ παμβασιλεῖ Χριστῷ παρίστανται.

Ἐτε, ἐπινεύσει θεϊκῇ, πρὸς τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, προσεχωρήσατε, σῶμα τὸ φθειρόμενον, ἀπαρνησάμενοι, τότε σθένει ῥωννύμενοι, τοῦ Παντοδυνάμου, πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ ξίφη τέμνοντα· ὅθεν τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα, κλίναντες μακάριον τέλος, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπεδέξασθε.

Δόξα. Ἦχος α'.

Δεῦτε οἱ τοῦ Λόγου μαθηταί, ἄσωμεν ἐν ὕμνοις τὸν φιλόλογον, φιλόσοφόν τε καὶ Μάρτυρα Ἰουστίνον. Οὗτος γὰρ τὴν τῶν παρόντων σχέσιν ὑπερβὰς ὡς ματαίαν, καὶ τοὺς λόγους τῶν κτισμάτων ἐν Θεῷ ἐρμηνεύσας, πάντα ὡς σκύβαλα ἤγησάμενος, ἐδουλώθη τῷ λόγῳ τοῦ Σταυροῦ. Ὅθεν καὶ ἐν τέλει δούς ἑαυτὸν τῷ Χριστῷ, στέφος ἀνεδήσατο μαρτυρικὸν τῆς ἀφθαρσίας, ὃν ἱκετεύσωμεν συμφώνως, πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τὸ τῆς Προλαβούσης Ἑορτῆς.

Ἦ Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Παρακλητικῆς.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἄσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς θεότητος, αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοῖνον, θαρσείτω Λαὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν.

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 43, 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ Παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἶμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 3, 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκαύτωμα θυσίας προσε-

δέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 5,15-23 & 6, 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολημήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέφει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς,

καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Ψ'άλλομεν τὰ ἐξῆς Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Εστέφθης ὡς ἀθλήσας παρὰ τοῦ δικαίου Κριτοῦ, δικαιοτάτε Μάρτυς. Ἐλαβες δ' ἐπόθεις, χαίρεις ἐν οἷς ἀπαύστως σοφῶς ἐμελέτας, τὸ χάρισμα ἐδέξω, καὶ τὸ ὄφλημα ἐκέρδησας, ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς. Διὸ καὶ ἡμῶν Ἰουστῖνε μνήσθητι, ἐν τῇ χαρᾷ τῆς Βασιλείας κατοικῶν.

Ἦχος β'.

Εν γῆ ἔγνω σε ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, σάλπιγγα τοῦ Λόγου, ἐν οὐρανοῖς δὲ πλουτοῦμέν σε καὶ τοῦ αἵματος Μάρτυρα· ἐν βίβλοις καὶ ἐν πράξει ἐδείχθης ἐραστῆς τοῦ Κυρίου, Ὁν ἐκτενῶς δυσώπει, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος γ'.

Τέρπου ἀγαλλόμενος παιδρῶς, τοῦ Χριστοῦ στόμα θεῖον. Ὅτι Ὁν ᾧδε ἐκήρυττες Θεόν, νῦν ἐν δόξῃ ἐμφανῶς ἄνω βλέπεις. Ἐφράγησαν αἱ βέβηλοι κενοφωνίαι, ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι τοῦ ἐχθροῦ. Νῦν συμβασιλεύεις τῷ Λόγῳ, ὑπὲρ οὗ καὶ ἔζησας καὶ ἤθλησας. Μὴ διαλίπης οὖν πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ο τὴν μωρίαν τοῦ Σταυροῦ ὡς τρόπον ἐκλεξάμενος τοῦ βίου, τῆς Ἀναστάσεως υἱός, διὰ τοῦ μαρτυρίου νῦν ἐν οὐρανῷ ἐγεννήθη. Ἐσπειρε ἐμπόνως φιλολογίαν, δρέπει δικαίως καλλικαρπίαν. Ὁ πολλοῖς θεογνωσίαν διδάξας, τῆς θεοπτίας δικαίως ἤξιώθη, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ πιστῶν ἀδιαλείπτως, Ἰουστίνος ὁ φιλόσοφος.

Καὶ νῦν.

Τὸ τῆς Προλαβούσης Ἑορτῆς.

Ἦ Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Παρακλητικῆς.

Μ ακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε· καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος· τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ Προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα.

Ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Α παρχὴν φιλοσόφων σε, τῷ Δεσπότη γινώσκομεν, Ἰουστίνε πάνσοφε, στόμα εὐήχον, ἐνανθρωπήσεως κήρυκα, θεότητος σάλπιγγα, σωτηρίας μηνυτήν, καὶ τῆς Χάριτος ἄγγελον, ὅθεν σήμερον, τὴν ἁγίαν σου μνήμην ἐκτελοῦντες, ἐξαιτούμεθα πρεσβεύειν, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος
ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται (Ψαλμ. 91,13).

Αθεΐας διέλυσας, ἐρεβῶδες νεφέλωμα, καὶ Χριστὸν ἐκήρυξας πάντων Κύριον, τὴν μανικὴν ἐξετόπισας, εἰδώλων προσκύνησιν, ἀληθείας μαθητά, καὶ καινοὺς ἐναπέδειξας, τοὺς πρὶν ἄχθοντας, ἐν ζυγῷ τῆς φρικώδους ἀμαρτίας, Ἰουστῖνε θεῖε Μάρτυς, ἐπιστολὴ ἢ χριστόγραφος.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν
ἐξανθήσει (Ψαλμ. 91,14).

Τὴν Σοφίαν ἠγάπησας, Θεὸν Λόγον ὡς δίκαιον, καὶ σοφῶς ἐμπόρευμα, εὖρες ἄριστον, εἰς σωτηρίας προάγον σε, καὶ δόξαν αἰδίου, Ἐκκλησία προξενούν, μαθητείαν ἰσόβιον, ἐν ποσὶ Χριστοῦ· ὅθεν πρῶτος ἐκόρεσας τὴν δίψαν, καὶ πολλοῖς πηγὴ ἐφάνης, θεογνωσίαν ἐκβρύουσα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πολυτίμητον εὐρών Μαργαρίτην, Ἰουστῖνε φιλόθεε, πάντα ἀπεμπόλησας σοφῶς, τὰ μόνον πρὸς καιρὸν ὠφελοῦντα, καὶ εἰς ἀπόλαυσιν μυστικὴν, ὀπίσω τοῦ Χριστοῦ ἔδραμες. Τῇ δὲ ἐνώσει ὑπ' Αὐτοῦ ὄλος ἐλλαμφθεὶς, φῶς πολλοῖς ἐφάνης, εἰς σωτηρίαν ὀδηγοῦν. Διὸ φωναῖς δοξολογητικαῖς εὐφημοῦμέν σε, φιλόχριστε Μάρτυς καὶ καλλιστέφανε. Πρέσβευε, δεόμεθα, ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα τύχωμεν τοῦ ἄκρω ἐφετοῦ, καὶ τὸν Λόγον δοξάσωμεν.

Καὶ νῦν.

Τὸ τῆς Προλαβούσης Ἑορτῆς.

Ἦ Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Παρακλητικῆς.

Ο ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος τῆς πρώτης κατάρτας τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· Διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε καὶ Παρθένω ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Φιλοσοφίας ταῖς ἀκτῖσιν ἐκλάμπων, θεογνωσίας ὑποφήτης ἐδείχθης, σοφῶς παραταξάμενος, κατὰ τῶν δυσμενῶν. Σὺ γὰρ ὡμολόγησας, ἀληθείας τὴν γνῶσιν, καὶ μαρτύρων σύσκηνος, δι' ἀθλήσεως ὤφθης, μεθ' ὧν δυσώπει πάντοτε Χριστόν, ὦ Ἰουστῖνε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

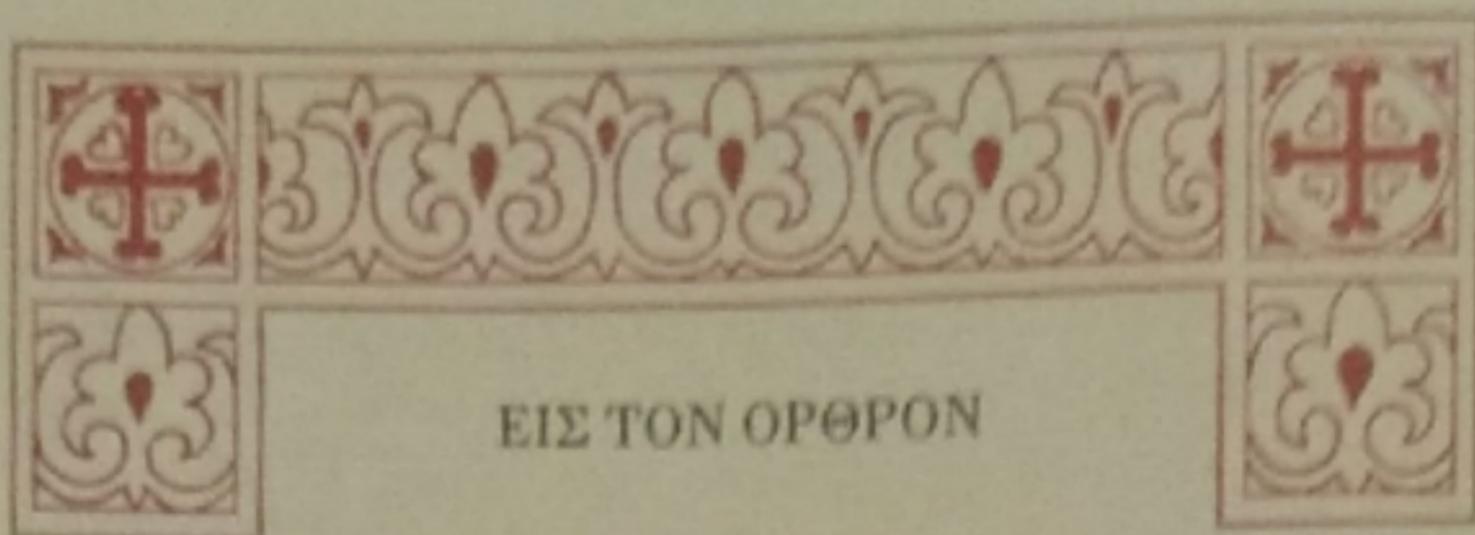
Καὶ νῦν.

Τὸ τῆς Προλαβούσης Ἑορτῆς.

Ἦ Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Παρακλητικῆς.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ, Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν Τάφον σου, Σωτήρ.

Χριστῶ μαθητευθεῖς, Ἰουστῖνε παμμάκαρ, πλουσίαν παρ' Αὐτοῦ, ἀπεδέξω τὴν χάριν, καὶ κρήνη θεόχευμος, τοῖς τὰ εἰδῶλα σέβουσιν, ἀναδέδειξαι, τοῖς φιλοθέοις σου λόγοις, ἄρδων ἅπαντας, υἱοὺς γεννῶν Ἐκκλησίας, διό σε δοξάζομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τὸ τῆς Προλαβούσης Ἑορτῆς.

Ἡ Θεοτοκίον. Ὁμοιον. Τῆς Παρακλητικῆς.

Μητέρα σὲ Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεῖαν σάλπιγγα, ἡ Ἐκκλησία, δόγμα ἔνθεον, ἀναβροντῶσαν, Ἰουστῖνε σὲ ἐπλούτησε χαίρουσα· καὶ

μαρτυρίῳ τὸ αἷμα ἐκχύσαντα, ἐν γενεᾷ πρωτοτόκων
κατέταξεν. Ὅθεν ἅπαντες, Χριστὸν προσκυνοῦντες λέ-
γομεν, μὴ ἐπιλάβῃ πτωχῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τὸ τῆς Προλαβούσης Ἑορτῆς.

Ἡ Θεοτοκίον. Ὅμοιον. Τῆς Παρακλητικῆς.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε,
Παρθενομητορ, τῇ καθαρότητι Ἄγγέλους ὑπερά-
ρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας, ἐμὲ οὖν γενόμενον, ῥερυπωμέ-
νον, σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρρον, πρεσβειῶν
σου ἐνθέοις νόμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφημίαις ἄσμασι, δοξολογοῦμεν, Ἰουστίνον σήμε-
ρον, τὸν δι' ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἀνατυθέντα ὡς
σφάγιον, ἵνα κερδήσῃ, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τὸ τῆς Προλαβούσης Ἑορτῆς.

Ἡ Θεοτοκίον. Ὅμοιον. Τῆς Παρακλητικῆς.

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντί-
ληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ, τὸν σὸν Υἱὸν καθι-
κέτευε, παντὸς κινδύνου ῥυσθῆναι τοὺς δούλους σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ 3' Ἦχου.
Προκείμενον·

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος,
ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ, πληθυνθήσεται (Ψαλμ. 91,13).
Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς
οἴκου Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει (Ψαλμ. 91,14).

Εὐαγγέλιον: Τὸ τοῦ Ὁρθροῦ τῆς Ἑορτῆς
τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ σοῦ Ἁγίου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα φάλλομεν τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου (Ψαλμ. 50,1).

Δεῦρο δοῦλε εὐγνώμον! χαῖρε ὅτι ἔλαβες τὰς ἀντι-
δόσεις τῶν πόνων σου. Ἀντὶ λόγου ῥέοντος,
εὗρες τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἀντὶ σοφίας, τὴν Αὐτοσο-
φίαν. Ἀντὶ δὲ τοῦ αἵματος, τὸν στεφοδότην τῶν Μαρ-
τύρων. Χαῖρε οὖν Ἰουστίνε μακάριε, καὶ πρέσβευε,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα φάλλομεν τοὺς ἐξῆς δύο Κανόνας τοῦ Ἁγίου.

α' Κανών. Ἀθανασίου. Οὕ ἢ Ἀκροστιχίς:
«Ἐφραξεν Ἰουστῖνος Ἑλλήνων στόματα».

Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Εκ τῶν ἀενάων ποταμῶν, τοῦ Παρακλήτου ἀντλήσας τῆς πίστεως, δόγματα ὡς νάματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἰουστῖνος ἤρδευσε, τὸ πλήρωμα λόγοις, ὀρθοδοξίας καὶ χάριτος.

Φῶς τὸ τῆς Τριάδος ἐν ψυχῇ, ἱερομάρτυς δεξάμενος ἀνωθεν, τῆς θεολογίας ἀστραπαῖς, τὴν οἰκουμένην ἀπασαν ἠϋγασας καὶ σκότους, πλάνης ἀνθρώπων ἀπήλασας.

Ρώμην τὴν τοῦ Πνεύματος σοφέ, περιφραγθεὶς ἐν ἀγῶσιν ἀθλήσεως, τὰς παρεμβολὰς τῶν ἀσεβῶν, γενναίως ἐπολέμησας, καὶ τρόπαια νίκης, ἐστήσω Μάρτυς ἀήττητε.

Θεοτοκίον.

Απάντων ἀνθρώπων διὰ σοῦ, υἰοθεσίας τυχὸν γένος Πάναγνε, δόξης τε τῆς κρείττονος, ἐν μετοχῇ γενόμενον ἐν χάριτι, καὶ πίστει ἀδιστάκτω, ἀκαταπαύστως δοξάζει σε.

Ἄτερος Κανών. Ἀνεπίγραφος. Τοῦ Μηναίου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαΐσμένοι φαιδρότησι, τῷ καθαρῷ παρίστασθε, Μάρτυρες βήματι, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, ἡμῖν ἁμαρτημάτων λύσιν βραβεύοντες.

Οἱ εὐσεβεῖς, τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχοι, τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ἀγωνισάμενοι, ὁμοφρόνως καθεῖλον, τὴν πλάνην τοῦ Βελίαρ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Δι' αἰκισμῶν, διὰ μαστίγων καὶ θλίψεων, οἱ εὐσεβεῖς ὠνήσαντο, Μεγαλομάρτυρες, τὴν Χριστοῦ βασιλείαν, ἐν ἣ στεφανηφόροι νῦν πολιτεύονται.

Θεοδοκίον.

Κατοικτιρῶν, σοῦ τῶν χειρῶν τὸ πλαστούργημα, ὃ ἐν ἐλέει πλούσιος, μήτραν κατώκησας, ἀπειράνδρου Παρθένου, καὶ ταύτην προστασίαν ἡμῶν ἀνέδειξας.

Ῥδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Σένη Ἰουστῖνε τῆ φωνῇ, θεολογήσας πιστοῖς τὰ παράδοξα, καὶ ὑπὲρ νοῦν μυστήρια ἤχησας, καὶ ἀσεβούντων φωνὰς συνέχεες, καὶ πιστοὺς συνήθροισας, εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν, ἀνυμνοῦντας Αὐτὸν καὶ δοξάζοντας.

Εν τῇ νοητῇ καὶ κραταιᾷ, μαχαίρα τῶν δογμάτων σου, τὰς κεφαλὰς τοῦ ψεύδους ἀπέτεμες, καὶ τοὺς τρωθέντας ἀπάτης ῥήμασιν, Ἰουστῖνε ἔνδοξε, σαφῶς ἐθεράπευσας, ἀνυμνοῦντας Χριστὸν καὶ δοξάζοντας.

Νῦν, Ὄν ἐδογματίσας Χριστόν, οὐσίας δύο φέροντα, τῆς καθ' ἡμᾶς αὐτοῦ τε θεότητος, ἀφύρτως πάνυ, ἄγων τοὺς βλάσφημα, ἐκ στόματος ῥέοντα, ἀπόκρυφα ῥήματα, καθορᾶς αὐτοφει ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἔχοντες πηγὴν σε νοητὴν, χαρίτων Θεονύμφευ-
 τε, ἐκ σοῦ ἀντλοῦμεν ἄφθονα θαύματα, καὶ
 εὐρωστίας ἐνθέοις νόμασιν, αἰεὶ ἀναψύχοντες, ἰα-
 τρεῖτον ἄμοχθον, τὴν σὴν σκέπην ἀπαύστως γεραίρο-
 μεν.

Ἔτερος. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στερέωμα Χριστὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, κατέχων
 ἀνδρείως ἀντικατέστης, Ἰουστίνε τῷ δικάζοντι,
 ἀνομεῖν παρανόμως σε προστάττοντι.

Χορὸς θεολαμπῆς στρατὸς θεόλεκτος, Ἁγίων
 Μαρτύρων ἅγιος δῆμος, ἀθροισθεῖς νῦν κατεπά-
 λαισε, δυσμενεῖς ἀσωμάτους μετὰ σώματος.

Τὸ σῶμα αἰκισμοῖς οἱ μεγαλόφυχοι, ἐκδόντες
 ἠγάλλοντο προορῶντες, τὴν αἰώνιον ἀπόλαυσιν,
 καὶ τὴν μέλλουσαν δόξαν καὶ λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκτεις
 ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ
 τολμῶσιν αἰεὶ, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις Ἀειπάρθενε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τοῦ Μηναίου.

Ἰουστῖνος, Χαρίτων, Παίων, Εὐέλπιστος, Χαριτῶ
 καὶ Ἰέραξ καὶ Λιβεριανός, οἱ φωστῆρες οἱ φαιδροὶ
 οἱ καταυγάζοντες, τὰ πληρώματα τῆς γῆς, ταῖς φρυ-

κτωρίαις τῶν αὐτῶν, ἀγώνιον μεγαλοφώνως, ἀνευφη-
μείσθωσαν πάντες, Χριστῷ πρεσβεύοντες σωθῆναι
ἡμᾶς.

Δόξα. Καί νῦν.

Τὸ τῆς Προλαβούσης Ἑορτῆς.

Ἡ Θεοτοκίον. Ὁμοιον. Τῆς Παρακλητικῆς.

Ἡ θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπίς ἡ
βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ
λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, ἀειπάρθενε Ἀγνή, τὸν
Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἰκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην
δοῦναι τῷ κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Ῥδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ἰχνεσι τῶν θείων Ἀποστόλων ἐπόμενος, τὸν ἴσον
δρόμον ἀθλητά, τούτων διήνυσας στερβῶς, διὸ καὶ
τῆς Χάριτος, τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπέτυ-
χες, ὑμνολογῶν τὸν αἰεὶ κρατύνοντα.

Ὁ λόγος τοῖς ἔργοις συμφωνήσας τοῖς θείοις σου,
κήρυκα ἔδειξε πιστοῖς, σὲ διδασμάτων ἀφευδῶν,
διὸ καὶ τὰ ῥήματα, καὶ τὰ στερβὰ τιμῶμεν ἄθλά σου
ἔνδοξε, καὶ ἀνυμνοῦμεν Χριστὸν τὸν ἀθλοθέτην σου.

Υφῶθεν τὴν ἄπταιστον σοφίαν δεξάμενος, ἀπατη-
λοὺς καὶ σφαλεροὺς λόγους διήλεγξας σοφέ, Ἑλ-
λήνων καὶ ἔπλησας, πάντας πιστοὺς, δογμάτων θείων
αἰίδιμε, ὑμνολογοῦντας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σφίξει με ὠθῶν εἰς ἀφανῆς τὸν ὠθήσαντα, χάρις τῆς φύσεως ἡμῶν, τοὺς ἀρχηγούς ἐν τῇ Ἐδέμ, εἰς νόμου παράβασιν, ὁ σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ Παρθένε πανάμωμε· τοὺς γὰρ πεισόντας ὡς Κτίστης ἀνέστησεν.

Ἔτερος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰουστίνου, Χαρίτωνος, καὶ Χαριτοῦς καὶ Παίωνος τοὺς ἄθλους, τῶν Ἀγγέλων τάγματα κατεπλάγησαν.

Συντριβόμενα σώματα, τοῖς αἰκισμοῖς, τὴν θέλαν προεξένει, τοῖς γενναιοτάτοις μακαριότητα.

Εὐελπίστου, Ἰέρακος, τῶν ἀκλινῶν Μαρτύρων τὴν ἀνδρείαν, οἱ τοῦ σκότους ἄρχοντες ἐπτοήθησαν.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, τοῦ αἰὲ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ῥδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμφει σου.

Τὴν ἐν λόγοις βεβαιῶν Ἰουστίνε ἀλήθειαν, ὑπὲρ ταύτης πολυπλόκους κινδύνους ὑπέμεινας, καὶ τὸ σῶμα δέδωκας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ ὑπὲρ πάντων, δι' εὐσπλαγχνίαν τυθέντος σαρκί.

Ἰσχυῖ σε ἀηττήτῳ Χριστὸς ἐγκαθώπλισε, καὶ πρόμαχον εὐσεβοῦντων λαῶν Μάρτυρες ἔδειξε, μεθ' ὧν ἀριστεύσαντα, στεφάνοις νίκης καὶ βραβείοις, ὡς ἀθλοθέτης ἐδόξασεν.

Νευρούμενος τῇ ἐλπίδι Χριστοῦ παναοίδιμε, ἐξέλυ-
σας τῶν τυράννων ἀνένδοτον ἔνστασιν, καὶ λαοὺς
συνέδεσας, ὁμονοοῦντας ἐν τῇ πίστει, τοῦ ἐν αὐτῇ δυ-
ναμοῦντός σε.

Θεοτοκίον.

Ἄσωμάτων αἱ χορεῖται μετὰ δέους παρίστανται, τῇ
σῇ δόξῃ Θεοτόκε, τῶν Ἀγγέλων βασίλισσα, κά-
τω δὲ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, προσπίπτομέν σοι φόβῳ, τὴν
σὴν ζητοῦντες βοήθειαν.

Ἔτερος. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Πνεύματος θείου πλησθεῖς, τῆς πονηρίας τὰ δεινὰ
πνεύματα, τοῖς ὀχετοῖς, Μάρτυς τῶν αἱμάτων,
τῶν σῶν Ἰουστίνε, ἀπέπνιξας μάκαρ, ἀθλήσας
στερρότατα.

Ἡ χαριτώνυμος, χάριτος ἔμπλεως Θεοῦ γέγονε,
καὶ γυναικῶν, ἐπιλαθομένη σαφῶς τοῦ ἀσθενοῦς,
ἤθλησε νομίμως, καὶ δόξης ἠξίωται.

Χαριτωθεῖς τὴν ψυχὴν, ὁμολογίαις ἱεραῖς ἤμβλυ-
νας, τοῦ παλαιοῦ, ἐχθροῦ τὴν κακίαν Χαρίτων
ἀθλητά, θείων ἀθλοφόρων, σεπτὸν ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουρ-
γὸν κράζομεν· Χαῖρε ἡ Ἀγνή, χαῖρε ἡ τὸ φῶς
ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώ-
ρητον.

Ῥόδης. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ὁ ἐνυπόστατος, ἐν σοὶ μεγαλο-
μάρτυς σοφέ, ἐνοικήσας θησαυρόν σε ἀληθοῦς
γνώσεως ἀνέδειξε τοῖς πέρασι, καὶ γὰρ αὐτὸς πηγὴ
ὑπάρχει, τῆς Χάριτος ἄφθονος.

Στηρίζων εἰς Χριστὸν ἀνθρώπους ἔνδοξε, ἐσάλευσας
θεμέλια, τὰ τῆς πλάνης καὶ κατέαξας βωμούς,
τοὺς εἰδωλικοὺς λόγων ἐνθέων σου, τῇ μηχανῇ, Αὐτὸν
δοξάζων τὸν κρυπτόμενον.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς θλίψεως ἄβυσσος, οὐκ ἔχομεν
παράκλησιν, συμπνιγόμεθα καὶ θνήσκομεν σοφέ,
ὡς Θεοῦ θεράπων παρηγόρησον, καὶ πρὸς ζωὴν καὶ
θυμηδίαν τάχος ἀνάγαγε.

Θεοτοκίον.

Γεγόναμεν ἀθάνατοι τῷ θείῳ τόκῳ σου, Παρθένε θε-
ονύμφευτε, ἀφθαρσίας νοουμένης κοινωνοί, καὶ θε-
ώσεως μέτοχοι, καὶ σὲ αἰεὶ, δοξολογοῦμεν τὴν Θεο-
κυήτορα.

Ἄλλος. Ἐν ἄβύσσῳ πταισμάτων.

Ὀυρανόθεν τὴν κλήσιν δεξάμενος, ὡσπερ ὁ θεσπέ-
σιος Παῦλος θεόσοφε, εὐθυδρομήσας ἄριστα, μαρ-
τυρίου τὸ στάδιον ἤνυσας.

Ἀκυμάντως βασάνων τὸ πέλαγος, θεία κυβερνήσει
διήλθετε Μάρτυρες, καὶ πρὸς λιμένα εὐδίων, τῆς
Χριστοῦ βασιλείας ἐφθάσατε.

᾽ **Λ** πλανεῖς ὡς ἀστέρες ἐμπρέποντες, τῷ τῆς Ἐκκλησίας σεπτῷ, στερεώματι, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, φωταυγείαις τῶν ἁθλῶν φωτίζετε.

Θεοτακίον.

᾽ **Λ** πειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαικωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀληθῆ τῆς εὐσεβείας κήρυκα καὶ εὐκλεῆ τῶν μυστηρίων ῥήτορα, Ἰουστῖνον τὸν φιλόσοφον, μετ' ἐγκωμίων εὐφημήσωμεν· δυνάμει γὰρ σοφίας τε καὶ χάριτος, τὸν λόγον κατετρέάνωσε τῆς πίστεως, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἄφεισιν.

Ὁ Οἶκος.

Λ ἀλησόν μοι Λόγε, ἵνα λόγοις τιμήσω φιλόσοφον καὶ μάρτυρα ἅμα, Ἰουστῖνον τὸν ἐκφάντορα τῶν σωτηρίων σου δογμάτων, καὶ ὡς φῶς δεύτερον πολλοὺς εἰς θεογνωσίαν ἀγαγόντα. Προκρίνας γὰρ πάντων τῶν πρὸς ὀλίγον δυναμένων ὠφελῆσαι, Σὲ τὴν αὐτοζωίαν, ὅλος ζωὴ καὶ παράκλησις ἐδείχθη τῇ Ἐκκλησίᾳ σου. Ὅθεν ὡς ἔχων τὴν πρὸς σὲ δικαίαν παρρησίαν, οὐ παύεται αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἄφεισιν.

Τὸ Συναξάριον.

Μῆν Ἰούνιος, ἔχων ἡμέρας τριάκοντα.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας δέκα πέντε καὶ ἡ νύξ ὥρας ἐννέα.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐυδόξου
Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Ἀπολογητοῦ καὶ Φιλοσόφου
Ὡς καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἁγίων Μαρτύρων Χαρίτωνος,
Χαριτοῦς, Εὐελπίστου, Ἰέρακος, Παίωνος, καὶ Λιβερια-
νοῦ.

Στίχοι.

Ἰουστίνον κώνειον ἦρεν ἐκ βίου,
Ὡς εἶθε πρῶτον τοὺς πιεῖν δεδωκότας.
Πρώτη Ἰουνίου Ἰουστίνε ἔλλαβορίζη.
Θεῖος Χαρίτων καὶ Χαριτῶ παρθένος
Τμηθέντες εὐμοιροῦσι θεῶν χαρίτων.
Εὐελπις Εὐέλπιστός ἐστιν εἰκότως,
Ὡς κληρὸν ἔξει τὸν Θεὸν τμηθεὶς κάραν.
Ὀρμᾶ πρὸς ἄθλους Ἰέραξ ὡς Ἰέραξ,
Τμηθεὶς δὲ θηρᾶ ψυχικὴν σωτηρίαν.
Παίων ὁ Παίων δυσσεβῆ πίστιν λόγοις,
Χειρὶ ξιφήρει παίεται κατ' αὐχένος.
Δείξεις τι καὶ σὺ τῷ Θεῷ τμηθὲν μέλος,
Μελῶν τὸ κρεῖττον, Λιβεριανέ, κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου
Πατρὸς ἡμῶν Ἰουστίνου, τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ, τοῦ
Σέρβου, τοῦ Πόποβιτς, κοιμηθέντος ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ
Ἀρχαγγέλου Τσέλιγιε Σερβίας κατὰ τὸ ἔτος 1979.

Στίχοι.

Ἰουστίνος ὑπνώσεν Σέρβος ὡς λέων,
Θεολόγων συνέδρος, Ἁγίων φίλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μάρ-
τυρος Φίρμου.

Στίχοι.

Πολλὰς Φίρμος ὑπομείνας βασάνους,
Πολλὰς καὶ εὖρεν ἀνταμείφεις ἐν πόλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μάρ-
τυρος Θεσπεσίου.

Στίχοι.

Τῷ ὄντι θεσπέσιος ἐκ τῶν πραγμάτων,
Μάρτυς δέδειξαι, Θεσπέσιε, τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Πύρρου Ἐπισκόπου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχοι.

Ἔστησε Πύρρος πύργον ἀγνεΐας μέγαν,
Δι' οὗ θεωρεῖ τὸν Θεόν, χοῦν θεὸς κάτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μάρ-
τυρος Νέωνος, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχοι.

Ἐρυθρὸν ἡμῖν ἡ Γραφή πόντον λέγει,
Καὶ γῆν ἐρυθρὰν ἐκτελεῖ τμηθεὶς Νέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ, τοῦ Ἰαματικοῦ καὶ Ἀναργύρου, τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου, τῆς ἐν Οὐκρανίᾳ Ἐκκλησίας.

Στίχοι.

Ὁ Ἀγαπητὸς τὸν ἄργυρον μισήσας,
Τὸν ὑπέρχρυσον Χριστὸν πλουτεῖ νῦν ἄνω.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων Πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Σὲ νοσητήν.

Λύχνος, τεθείς, ἐν τῷ σκότει ἐνδοξε, τῆς ἀθείας τη-
λαυγῆς, ἀπολύων πᾶσι πιστοῖς, ἀκτῖνας τῆς Χά-
ριτος, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως, τοῦ ποιητοῦ τῶν ὅλων
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἰθύνων λόγοις αὐτοῦς, σοφὲ θείου
κηρύγματος.

Λύμην φυγών, Ἰουστῖνε ἐνδοξε, ἐβδελυγμένων θυ-
σιῶν, τῇ λατρείᾳ τῇ μυστικῇ, τοῦ Χριστοῦ προσέ-
δραμες, καὶ ταύτης ταῖς χάρισιν, ὅλως ἐρρώσθης κρά-
ζων ἐν Πνεύματι, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ
ὑπερένδοξος.

” **Η**ρθης, σοφὲ πρὸς γνῶσιν οὐρανίων, πτέρυξι πί-
στεως Χριστοῦ, καὶ τὴν ἄπταιστον παρ' Αὐτοῦ
ἐδέξω ἀοίδιμε ψυχῆς καθαρότητι, Θεολογίαν κράζων
ἐν Πνεύματι· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερ-
ένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ἰλὸν παθῶν ἐκκαθαίρεις Δέσποινα, καὶ ἀποπλύνεις νοητοῖς εὐσπλαγχνίας σου ποταμοῖς, τοὺς ὑμνολογοῦντάς σε, πίστει Θεομήτορα, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄλλος. Εἰκόνοσ χρυσῆσ.

Ἄπατης βυθόν, τῶν αἱμάτων ποταμῶ ἀποξηράναντες, κρουνοὺς θαυμάτων ἀνεβλύσατε, κατασβεννύοντες ἄνθρακας, Μάρτυρες δεινῶν παθημάτων, τῶν βοώντων ἐκάστοτε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοφία Θεοῦ, Ἰουστῖνος ὁ σοφὸς κεκοσμημένος, τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀπεμώρανε, φιλοσοφίαν ἐν χάριτι, πείσας προσκυνεῖν τὴν Τριάδα, ὀρθοδόξως κραυγάζειν τε, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐνθέω πυρί, ἀγαπήσεως σοφοὶ ὕλην κακίας, γενναιοφρόνως κατεφλέξατε· καὶ ὡς πυρσοὶ ἀναλάμπαντες, πάντων τῶν βοώντων καρδίας, εὐσεβῶς ἐφωτίσατε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆσ, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπολουμένην, προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην τῆσ ἀρρήτου οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι, σαρκὸσ μιᾶσ τῶν ἐν αὐτῇ, ἀγίων ὑποστάσεων.

Ῥδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Ῥς ἀρότρῳ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τοῖς λόγοις σου τοῖς θείοις, τὰς καρδίας ἀνατέμνων, νοσητῶς τὰς τῶν βροτῶν, ἐν ταύταις κατασπείρας πίστιν ὀρθήν, τὴν τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ τῶν ἀπάντων, Ὅν ὑμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέφη Μάρτυς, τὰ τῶν ἀλγεινῶν, βασάνων διακόφας, εἰσέδυσ εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ γνόφου νοσητῶς, τῆς σαρκὸς καὶ ἡγγισας, τῷ ἡλίῳ τῷ ἀνεσπέρῳ καὶ μόνῳ Φωτοδότῃ, Ὅν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συντριβέντας πλάνη τοῦ ἐχθροῦ, ἀνθρώπους θεραπεύεις, τοῖς λόγοις τοῖς ῥωστικοῖς σου, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἀνώρθωσας ψάλλοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν θρόνῳ Ὄν τῷ φλογερῷ, Υἱὸς Θεοῦ καὶ Λόγος, καθέδραν σε ὑπερένδοξον, εἰργάσατο Σεμνή, ἀληθῶς ἐκ σοῦ σαρκωθεῖς· διὰ τοῦτο πόθῳ καὶ πίστει ὑμνοῦμέν σε ἀπαύστως, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ῥς ἐν καμίνῳ τῷ πυρί, τῶν βασάνων καρτερῶς δοκιμασθέντες, Ἀθλοφόροι Κυρίου, ὑπὲρ χρυσὸν ἀληθῶς, ἐνθέως βοῶντες ἡστράφατε· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺν Ἰουστίνῳ τῷ σοφῷ, ἀνυμνεῖσθω Χαριτῷ, Παί-
ων, Χαρίτων, καὶ Ἰέραξ ὁ μέγας, σὺν Λιβεριανῷ,
ἀθλήσει τὴν πλάνην μειώσαντες, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέ-
λων, χορείαις συναφθέντες.

Πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἐπειγόμενοι σοφοὶ γενναιο-
φρόνως, τὸν αὐχένα τῷ ξίφει, ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς,
οἱ πάντες ἐκλίνατε Μάρτυρες, θύματα καθάπερ, Θεῷ
προσενεχθέντες.

Θεοτοκίον.

Μύρον κενούμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χριστὸν κυο-
φοροῦσα, εὐωδίασας κόσμον, ἐν θεοπνεύστοις
ὄσμαῖς· διό σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν, καὶ ὑπερυ-
ψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Τύπους παλαιούς παρέδραμες, καὶ τὰ σκιώδη Ἰου-
στίνε αἰνίγματα, καὶ τῇ ἀληθείᾳ, τῷ Χριστῷ προσ-
επέλασας, καὶ ἐν ἔθνεσι Τοῦτον ἐκήρυξας, Ὁν πόθῳ
ἀνυμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦντες μεγαλύνομεν.

“**Ο**λος ὑπεκστὰς τοῦ σώματος, καὶ διανοίᾳ Μάρτυς
ἀεὶ αἰρόμενος, πρὸς τὸν καθαρῶς, καὶ ἀγνῶς σοι
ποθούμενον, τῶν βασάνων τὴν πεῖραν ἐλάνθανες,
ἀσώματον ἐμφαίνων, τὴν ἐν σαρκί σου θεῖαν ἔνστασιν.

Μίαν πεῖραν δεδιττόμενος, τῆς φοβερᾶς καὶ αἰωνίου
κολάσεως, προσκαίρους ποινάς, ὥσπερ ἀθύρματα
ἔφερες, καὶ θανὼν τὸν Χριστὸν Ὁν ἐκήρυττες, ἀνά-
παυλαν ἔτυχες, ἐν οὐρανοῖς σε κατατάττοντα.

Θεοτοκίον.

“ **Α**παν τὸ ὑλῶδες Δέσποινα, ἀποσοβοῦσα τῆς
φυχῆς μου πρεσβείαις σου, τοῖς τῶν ἀρετῶν,
θείοις πτεροῖς με ἀνάγαγε, τοῦ Υἱοῦ σου εἰς πόθον καὶ
ἔρωτα, ἵνα ἐν ἀπαθείᾳ, Αὐτὸν δοξάζων μεγαλύνω σε.

“Ἐτερος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Θεῖα λαμπόμενοι δόξῃ, τὸν κρυμὸν τῆς ἀπάτης,
ἐλύσατε γενναῖοι Ἀθληταί, καὶ κοινωνοὶ χρημα-
τίσαντες, ἱερῶν παθημάτων, τοῦ σάρκα εἰληφότος δι’
ἡμᾶς, σὺν αὐτῷ αἰωνίως, εἰς οὐρανοὺς ἀγάλλεσθε.

Τὴν Ἰουστίνου σοφίαν, Χαριτοῦς τὴν ἀνδρείαν,
Χαρίτωνος τὴν τόλμην ἀληθῶς, Παίωνός τε Ἰέ-
ρακος, τοὺς γενναίους ἀγῶνας, καὶ Λιβεριανοῦ πρὸς
τὰ δεινά, τὴν πολλὴν καρτερίαν, οἱ Ἄγγελοι ἐθαύμα-
σαν.

“ **Ω**σπερ ἐν ἄρματι θείῳ, ἐπιβάντες ἐνδόξως, τῷ
αἵματι ὑμῶν πρὸς οὐρανόν, χαρμονικῶς ἀνε-
δράμετε, καὶ χειρὶ ζωηφόρῳ, τῆς νίκης ἐκομίσασθε σο-
φοί, τοὺς στεφάνους ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύον-
τες.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἀπορρήτως, ἐκ τῶν ἀγνῶν σου αἱμά-
των, ὡς ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, πάναγνε Μητὴρ
ἀνύμφευτε, τῶν αἰώνων ἀπάντων, ὁ πρὶν Πατρὶ συν-
ἀναρχος Υἱός, καὶ τὸ σκότος διώξας, ἐφώτισε τὰ
σύμπαντα.

Ἑξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τῶν Ἀποστόλων πέφυκας, μιμητῆς θεοῦ ῥῆμον, πολλοὺς γὰρ καθωδήγησας, πρὸς σωτήριον ὄρμον· τοῦ Πνεύματος τῆς δυνάμει, ἀπενεύρωσας πλάνην, καὶ θεῖαν ἐνανθρώπησιν, τοῦ Σωτῆρος Κυρίου πάνυ σοφῶς, τοῖς ποθοῦσι Μάρτυς θεογνωσίαν, ὡς γλῶσσα χριστοκίνητος, Ἰουστίνε διδάσκεις.

Τὸ τῆς Προλαβούσης Ἑορτῆς.

Ἦ Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τριάδος Κόρη τέτοκας, ἀποῤῥήτως τὸν ἕνα, διπλοῦν τῆς φύσει πέλοντα, καὶ διπλοῦν ἐνεργεία, καὶ ἕνα τῆς ὑποστάσει· Τοῦτον οὖν ἐκδυσώπει, ἀεὶ ὑπὲρ τῶν πίσει σε, προσκυνούντων ἐκ πάσης, ἐπιβουλῆς, τοῦ ἐχθροῦ λυτρώσασθαι ὅτι πάντες, πρὸς σὲ νῦν καταφεύγομεν, Δέσποινα Θεοτόκε.

Μετὰ τὰ Ἑξαποστειλάρια, τὸ «Πᾶσα Πνοή», καὶ τὸ «Αἰνεῖτε»· τοῦ Δεξιοῦ Χοροῦ φάλλοντος τὸ «Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν, Κύριε, φύλαττε...», ὁ Χοροστατῶν Ἀρχιερεὺς, συνοδευόμενος ὑπὸ δύο Διακόνων κρατούντων Δικηροτρίκηρα, κατέρχεται τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Θρόνου καὶ ἐλθὼν ἐνώπιον τῆς Ὠραίας Πύλης, λαμβάνει ὡς συνήθως «Καιρόν», διὰ τὴν Ἱερουργίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν Στίχους δ'
καὶ φάλλομεν τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. "Ω! τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον υἱοὺς τῆς Χάριτος, ὁ χριστομάρτυς φαι-
δρῶς, ἐστιάτωρ ὡς ἄριστος, Ἰουστῖνος ἠθροισε,
τοῦ δοξάσαι τὸν Κύριον. Αὐτὸν γὰρ εὔρε σοφὸν ἐμπό-
ρευμα, καὶ ἀλογήσας, ματαίας σχέσεως, θρόνος αἰσθή-
σεως, νοερᾶς ἐγένετο καὶ πρακτικῆς, ἀρετῆς ταμίευμα,
καὶ θείας γνώσεως.

Φιλοσοφίαν τὴν θύραθεν, καταλιπὼν ἐν σπουδῇ,
Ἰουστῖνε φιλόσοφε, μᾶλλον ταύτῃ ὄργανον, θε-
ωρίας ἐγκέχρησαι, διὰ τῶν τύπων πρὸς τὸ ἀρχέτυπον,
ἀναβιβάζων, τὰ ἐννοήματα. "Οντως! μακάριος, δέδει-
ξαι φιλόθεε ὅτι σοφῶς, τοῖς παροῦσι μέλλοντα ἀντικα-
τήλλαξας.

Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁ σύνθρονος, ὁ ὑπὸ σοῦ ἰχνευ-
θεῖς, Ἰουστῖνε μακάριε, ὅλον σε ἠλλοίωσε, τὴν
καλλίστην ἀλλοίωσιν, καὶ τῷ ἀγκίστρῳ, Σταυροῦ σε
ἠγρευσεν, εὐρών σε Μάρτυς, εὐθὲς ἀλίευμα, καὶ ἐναπέ-
δειξεν, ἀλιέα ἔμπειρον πολλοὺς Αὐτῷ, λογικοὺς
ἀγρεύσαντα, ἰχθεῖς τῷ λόγῳ σου.

Λίματος τῇ χύσει ηὔφρανας, τὴν Ἐκκλησίαν Χρι-
στοῦ, σοῦ τὴν μνήμην δοξάζουσαν, ὅτι ἐπεσφράγι-
σας, θεωρίαν τῇ πράξει σου, καὶ κληρονόμος δικαίως
δέδειξαι, τῶν Παραδείσου, τερπνῶν ὀράσεων. Μάρτυς
φιλόσοφε, Ἰουστῖνε ἅπαντες Χάριν Θεοῦ, ταῖς λιταῖς
σου εὐροιμεν, καὶ σωτηρίαν ψυχῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ σαρκωθεῖσα Σοφία τοῦ Θεοῦ, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὡς εὐρέ σε δοχεῖον εὐχρηστον, ἐν σοὶ ἐσκήνωσε Ἰουστῖνε. Καὶ τὴν φιλόσοφόν σου καρδίαν, ταῖς νοεραῖς ἐλλάμψεσιν ἐκκαθάρασα, μέγα κάτοπτρον τῆς Χάριτος ἔδειξεν. Οὐκέτι γὰρ σπερματικῶς ὁ Λόγος ἐνεργεῖ, ἀλλὰ πᾶσι παρέχεται ἀπλῶς, ὅσοι δείκνυνται φιλόθεοι. Ἐμεθύσθης Μάρτυς ταῖς φαιδραῖς θεωρίαις, ἐπλήθυνας τὸ χάρισμα, ἐπολυπλασίασας τὸ τάλαντον, καὶ καθ' ἡμέραν ἀναβάσεις ἀνερχόμενος μυστικᾶς, ἔτυχες τοῦ ποθουμένου Ἰησοῦ ἀσφαλῶς. Διὸ ὡς ἔχων τὸ θεοπάρεδρον, πρέσβευε ἀδιαλείπτως τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, ἀγιώτατε.

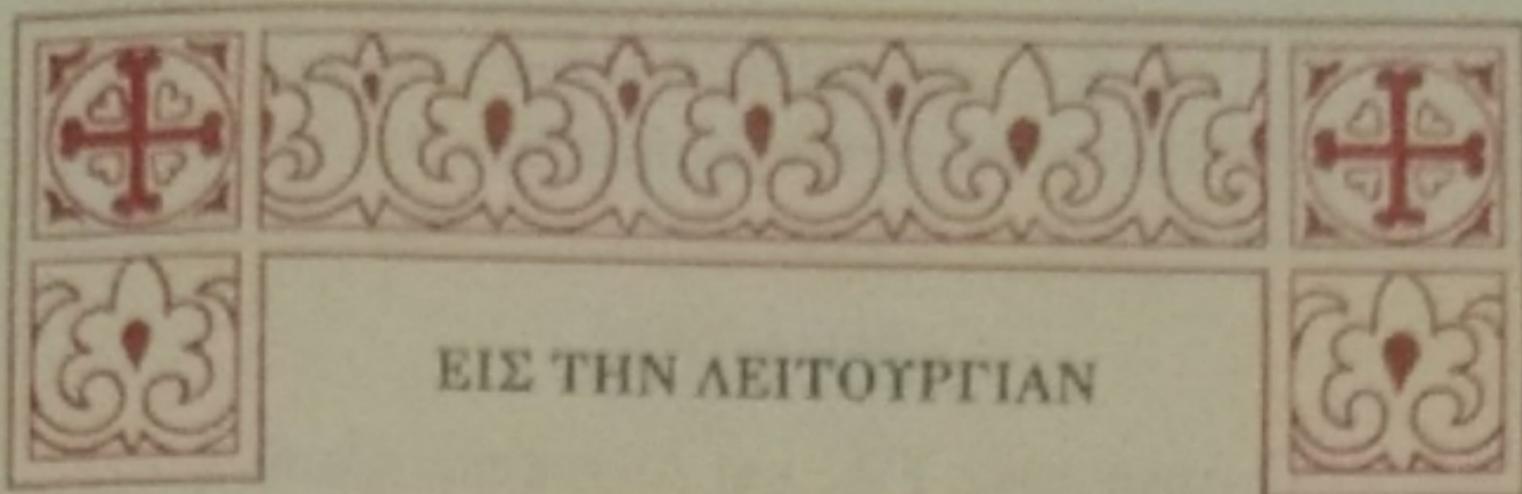
Καὶ νῦν.

Τὸ τῆς Προλαβούσης Ἑορτῆς.

Ἦ Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Παρακλητικῆς.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Ἀντίφωνα
Ἀντίφωνον Α΄

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
καὶ φάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.
(Ψαλμ. 91,2).

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.
(Ψαλμ. 91,3).

Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.
(Ψαλμ. 91,16).

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β΄

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.
(Ψαλμ. 92,1).

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
ἣτις οὐ σαλευθήσεται.
(Ψαλμ. 92,1).

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε,
εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

(Ψαλμ. 92,5).

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

Ἐπίφωνον Γ'

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

(Ψαλμ. 94,1).

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει,
καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

(Ψαλμ. 94,2).

Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος,
καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

(Ψαλμ. 94,3).

Δόξα. Καὶ νῦν.

Φιλοσοφίας ταῖς ἀκτῖσιν ἐκλάμπων...

Μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον,

Ψάλλομεν τὰ προβλεπόμενα Ἀπολυτίκια.

Καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιόδου.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον:

Τὰ τῆς Λειτουργίας τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ,
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Ἄλληλούϊα.

(Ψαλμ. 18,5).

Ἦ

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Ἄλληλούϊα.

(Ψαλμ. 111,6).

Μεγαλυνάριον.

Χάριτι σοφίας καταυγασθεῖς, ὡς αὐτοσοφίαν,
ἐθεράπευσας τὸν Χριστόν, ὑπὲρ Οὐ ἐνδόξως, ἀθλήσας
Ἰουστῖνε, σὺν Τούτῳ εἰς αἰῶνας, δοξάζη ἐνδοξε.

Στίχοι

Ἐμὲ τὸν τάλα ῥῦσαι, Μάρτυς, γεέννης,
Καὶ ὁμωνύμοις πολλὴν δίδου τὴν Χάριν.

